

[P. N. Petersen (Røjle).]

antage, at store Dele af det danske Folk meget vil have sig frabedt at blive udsat for en Paavirkning, som de er saa inderligt imod, selv om den er autoriseret paa højeste Sted, og jeg forstaaer saa udmærket godt de Betæneligheder, Venstres Ordfører i det andet høje Ting, den tidligere højtærede Forsvarsminister Hr. Harald Petersen, gav Udtryk for i sin Ængstelse for en Dualisme, der kunde virke uheldigt i saa Henseende. Hr. Harald Petersen har sammen med sit Parti nu overvundet disse Betæneligheder — det samme var jo Tilfældet med det ærede Medlem Hr. Stensballe før — og er med fuld Musik gaaet over til den socialdemokratiske Brigade.

Jeg nævnte til at begynde med, at den tidligere højtærede Forsvarsminister, Hr. Ole Bjørn Kraft, har betegnet det foreliggende Lovforslag som en historisk Begivenhed og svælget i Lykkefølelse over, at det gamle Militærspørgsmaal nu var ved at finde en Afslutning, som gav Konservatismen Ret i de Synspunkter, den har hævdet siden Provisorietiden. Hr. Ole Bjørn Kraft har for saa vidt Raad til at glæde sig, som Socialdemokratiet har foretaget en vældig Kovending i Militærspørgsmaalet gennem de sidste 25 Aar. Vi mindes jo hin mindeværdige 8. Oktober 1924, da den socialdemokratiske Regering foreslog at omdanne Hæren til et Vagtkorps, der forudsatte en aarlig Udgift paa 7,2 Mill. Kr.; Udgifterne til Marinen blev anslaaet til 10,8 Mill. Kr. Det var Skatteyderne i Stand til at betale. Der skulde uddannes 1 600 Mand aarligt, og det foresloges, at Bøsserne skulde saves midt over, for at de ikke skulde skyde for langt og for at svække Træfsikkerheden. Denne humane Tankegang har Socialdemokratiet for længst forladt og tumler nu med Planer, hvor Udgiftstallene antager en ligefrem astronomisk Karakter. Jeg ser af Statsregnskabet for 1934—35, at Udgifterne vedrørende Krigsministeriet androg 37,2 Mill. Kr. og vedrørende Marineministeriet 12,5 Mill. Kr. Disse Udgiftstal skyldtes Ordningen af 1932, der havde Venstres Velsignelse, men nu, da vore Forsvarsmuligheder kun kan ses i Sammenhæng med De Forenede Nationers, slutter dette Parti op bag Socialdemokratiet i militærpolitisk Henseende, medens de gamle Provisorister glæder sig i deres Elysium. Hr. Ole Bjørn Kraft har derfor ogsaa Lov til at glæde sig.

Vi fra Det radikale Venstres Side kan ikke medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det er kun egnet til at foregribe og vanskeliggøre Gennemførelsen af den

endelige Militærordning. Det bærer i alt for høj Grad Præget af det Hastværk, hvormed det er fremmet, og jeg maa derfor anbefale at stemme imod det ved tredie Behandling.

Chr. Nielsen: Med den Forsvarsvilje, der groede frem i den danske Befolkning i Besættelsesaarene, er det saare naturligt, at der ved Befrielsen saa at sige stod et enigt Folk bag den Opfattelse, at aldrig mere skulde Danmark opleve en beskæmmende 9. April. Naar denne Opfattelse havde dannet sig og faaet saa stort et Flertal af den danske Befolkning bag sig, som Tilfældet var, skyldtes det den Omstændighed, at saa at sige alle var enige om, at det ny Forsvar, som Danmark skulde bygge op, naturligt maatte opbygges paa Grundlag af de Oplevelser og de Erfaringer, som vi havde indhøstet under Besættelsen. Her var først og fremmest to Omraader, hvor det for det store Flertal af Befolkningen stod klart, at der maatte finde nogle Nydannelser Sted, først og fremmest ved at det militære Værn fik en saadan Opbygning, at den tidligere Aand, som bedst kan betegnes med: Kæft, Trit og Retning, blev udryddet totalt, saa at der skabtes et Officerskorps, som man i Modsætning til tidligere fra Befolkningens Side kunde nære absolut Tillid til, og endvidere ved at der paa Grundlag af de praktiske Erfaringer fra Besættelsesaarene blev oprettet et Hjemmeværn opbygget paa Grundlag af de allerbedste Erfaringer og Traditioner fra Modstandsbevægelsen. Der er nu gaaet 3 Aar siden Befrielsen. Jeg skal ikke paa nogen Maade bebrejde nogen Tidspunktet, hvorpaa Forslaget her fremsættes.

For mig er det saadan set ligegyldigt, om Hjemmeværnsforslaget fremsættes uafhængigt af den egentlige Forsvarsplan. For mig er det afgørende, om man har anvendt disse 3 Aar til at samle Besættelsesaarenes Erfaringer og paa dette Grundlag skabe et Forslag om et lovfæstet Hjemmeværn. Desværre har de 3 Aar ikke været udnyttet i den Henseende, og naar man ser paa det foreliggende Lovforslag, faar man nærmest Indtryk af, at man har ønsket, at der skulde gaa et passende Aaremaal for at faa Befolkningen til at glemme, hvad der skete under Besættelsen, saa at man kunde fremsætte et Hjemmeværnsforslag, som overhovedet ingen Tilknytning havde til de Opfattelser og de Ønsker, der næredes af Befolkningen. Det Hjemmeværnsforslag, vi her har faaet præsenteret, viser, at man fra den saakaldte Sagskunds Side overhovedet ingen Tillid